

- b. að tryggja fjárhagsafkomu og lífsskilyrði almennings;
- c. að styrkja fólk til menningar og mennta, og
- d. að viðhalda heilbrigðu, menningarlegu þjóðlífi kaupþúns- og sveitarbúa.

144

11. júní

## 15. gr.

Leitað skal opinberrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

## S A M Þ Y K K T I R

fyrir Sparisjóð Ólafsfjarðar.

145

11. júní

## I. Stofnun, nafn, ábyrgð og stjórn sjóðsins.

## 1. gr.

Sjóðurinn er stofnsettur 1. janúar 1914 og heitir Sparisjóður Ólafsfjarðar, og skal heimili hans og varnarþing vera í Ólafsfirði.

## 2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður til að geyma og ávaxta peninga og greiða fyrir viðskiptum, sérstaklega fyrir íbúa Ólafsfjarðar. Stjórnendur sjóðsins skulu eiga heimili í Ólafsfirði og skulu þeir kosnir á aðalfundi ár hvert.

## 3. gr.

Sjóðurinn er eign Ólafsfjarðarhrepps og ber hann, auk varasjóðs, ábyrgð á allt að kr. 10000.00 — tíu þúsund krónum — til tryggingar innstæðum viðskiptamanna við sjóðinn. Hreppsnefnd Ólafsfjarðar kys 12 manna yfirstjórn, sem gæta skal hagsmuna sjóðsins. Stjórnarnefnd þessi skal kosin til fjögurra ára, að þeim tíma liðnum ganga 6 menn úr stjórninni, eftir hlutkesti, og eftir næstu fjögur ár hinn helmingur stjórnarinnar á sama hátt, o. s. frv.

Stjórnarnefndarmenn má endurkjósa, en hafi þeir setið í stjórninni í fjögur ár samfleytt, er þeim ekki skylt að taka við kosningu fyrr en að fjórum árum liðnum.

Deyi stjórnarnefndarmaður, kjörinn af hreppsnefnd, eða verði á lögmætan hátt óhæfur til að gegna stjórnarstörfum, skal tafarlaust beiðast þess að hreppsnefndin kjósi annan í hans stað.

Yfirstjórn þessi kys starfrækslustjórn sjóðsins, og gerir að öðru leyti á hinum árlega aðalfundi ályktanir um nauðsynleg málefni sparisjóðsins.

## 4. gr.

Starfrækslustjórn sjóðsins skipa 3 menn, formaður og tveir meðstjórnendur, skulu þeir kjörnir á aðalfundi. Auk þeirra skal kjósa tvo varamenn, er koma í stað hinna í forföllum þeirra. Ekki má stjórnin reka eigin lánastarfsemi eða aðra atvinnu, er komið geti í bág við hagsmuni sjóðsins.

Birta skal í blaði því, sem flytur stjórnarvaldauglýsingar, hverjir séu stjórnendur sjóðsins og starfsmenn, og hverjir geti undirritað kvittanir og aðrar yfirlýsingar svo að skuldbindandi sé fyrir sjóðinn gagnvart viðskiptamönnum hans.

Stjórnendur sjóðsins bera einn fyrir alla og allir fyrir einn, ábyrgð á því, að ekkert af fé sjóðsins fari forgörðum fyrir hirðuleysi. Tapist eitthvað af fé sjóðsins fyrir handvömm eða óráðvendni sparisjóðsstjórnar eða einhverra starfsmanna eða annarra, sem við hann eru riðnir, skal hlutaðeigendum skylt að bæta skaðann, ef krafizt er, og sæti þeir auk þess hegningu eins og lög standa til um sýslunarmenn hins opinbera.

Stjórnendur og starfsmenn sjóðsins mega ekki sjálfir taka lán úr sjóðnum. Eigi mega þeir heldur ábyrgjast lán úr honum fyrir aðra.

Tilkynna skal stjórnarráðinu tafarlaust hverjir kosnir eru í stjórn sjóðsins.

Við sparisjóðinn skulu vera að minnsta kosti tveir starfsmenn, féhirðir og bókari. Það skal jafnan vera aðalreglan, að eigi má greiða neina upphæð úr sjóðnum né í hann, nema tveir af starfsmönnum hans eða stjórnendum séu viðstaddir, og riti þeir upphæðina tafarlaust í bækur sjóðsins, hvor um sig. Þó má féhirðir veita móttöku greiðslum í sjóðinn, án þess að annar starfsmaður sé viðstaddur, en þá skal hann tafarlaust rita greiðsluna inn í bækur sjóðsins. Sömuleiðis getur féhirðir greitt fé úr sjóðnum gegn ávisun formanns, þó að aðrir starfsmenn séu ekki viðstaddir. Heimilt er að stjórnin hafi þessi störf með höndum.

Aðalfundur ákveður þóknun starfsmanna fyrir eitt ár í senn, að fengnum tilögum stjórnarinnar.

Starfsmenn sparisjóðsins skulu ráðnir til eigi skemmri tíma en eins árs í senn, og er stjórninni heimilt að segja þeim upp starfinu eða víkja þeim frá fyrirvaraust, ef henni virðist nægar sakir til. Skal formaður þá kalla saman fund yfirstjórnarinnar þegar í stað, og leggur sá fundur fullnaðarúrskurð á málið.

Féhirðir skal setja tryggingu fyrir fé því, sem honum er trúað fyrir. Stjórnarráðið ákveður fjárhæð tryggingar, að fengnum tillögum sparisjóðsstjórnar.

Sérhverja greiðslu í sjóðinn og úr honum skal tafarlaust skrá í dagbókina og aðrar þær bækur, sem greiðslan á heima í. Greiðslu afborgana og vaxta af lánum skal jafnan rita á hlutaðeigandi skuldabréf. Afborgun á víxli skal einnig tafarlaust skráð á víxlinn.

Allar bækur sjóðsins skulu skýrt og greinilega færðar, og allar fjárhæðir þannig ritaðar, að enginn vafi gefi á því leikið hver upphæðin er. Sé einhverri tölu breytt, sakir skakkrar innfærslu, skal breytingin þannig gerð, að sjá megi hverju breytt hefur verið. Dagsetningar sé greinilega getið við hverja einstaka greiðslu.

Stjórnarfundir skulu haldnir minnst tvisvar á ári, og ákveður stjórnin hvernig skuli hagað daglegri starfrækslu sjóðsins.

Eigi síðar en í marzmánuði ár hvert, skal aðalfundur haldinn, og boðar formaður hann allri yfirstjórninni 6 dögum fyrir fundinn. Skulu þar lagðir fram reikningar sjóðsins fyrir næstliðið almanaksár, með athugasemdum endurskoðenda og svörum stjórnar, og leggur fundurinn úrskurð á þá.

Aukafundi boðar formaður á sama hátt, þegar honum þykir þörf á, eða minnst 5 stjórnarmenn æskja þess. Fundur er lögmætur þegar  $\frac{2}{3}$  yfirstjórnarinnar eru mættir. Mæti eigi  $\frac{2}{3}$  stjórnarinnar, skal boða fund á ný á sama hátt, og er hann þá lögmætur hversu fáir sem mæta. Á fundinum ræður afl atkvæða. Þó má eigi

gera breytingar á samþykktum sparisjóðsins, nema að  $\frac{2}{3}$  hlutar fundarmanna á lög- 145  
mætum fundi samþykki.

11. júní

## II. Um innlög í sjóðinn, inn- og útborgun, vexti og vaxtagreiðslur o. fl.

### 13. gr.

- Innlög eru tekin í gjaldgengum peningum og eigi minni en 1 kr. í senn.
- Það, sem lagt er inn í sjóðinn, færast inn í innstæðubók, og fær hver innlagsmaður reikning.
- Sem skirteini fyrir innstæðu fær hver innlagsmaður viðskiptabók, með sömu yfirskrift og einkennistölu og í innstæðubók stendur. Á bókina skal letrað, að samþykktir sjóðsins, gildandi lög og reglugerðir sparisjóðsins, séu til athugunar á skrifstofu sparisjóðsins og geti innstæðueigendur fengið þær þar, ef þeir óska. Eigandi greiðir andvirði bókarinnar til sparisjóðsins þegar hann leggur inn í hana í fyrsta skipti.
- Líf sérstakar ástæður eru fyrir hendi, má neita viðtöku á fé í sparisjóðinn eða gera að skilyrði, að féð skuli standa óhreyft að minnsta kosti í eitt ár, en þá skal meiri hluti stjórnarinnar vera á því máli.
- Sparisjóðurinn getur neitað einstökum viðskiptamönnum að hafa meiri innstæðu en 25 þúsund krónur.
- Um eigur manna í sparisjóðnum verður ekki sagt öðrum en þeim, sem lögum samkvæmt geta krafist þess.

### 14. gr.

Upphæð innlánsvaxta ákveður sparisjóðsstjórnin á hverjum tíma í samræmi við ákvæði gildandi laga.

Vextir af innstæðu skulu reiknaðir út að fullu og færðir í bækur sjóðsins við lok hvers árs. Í innstæðubókina skulu vextir hvers innstæðueiganda þá lagðir við höfuðstól á reikning hans. Vextir reiknast eftir mánuði þritugnættum, og gjaldast vextir í eigi minni pörtum en heilum eyri.

Sparisjóðnum er eigi skylt að greiða vexti af upphæðum, sem eigi standa fulla 2 mánuði í sjóðnum.

Í fyrsta sinn sem viðskiptabók er sýnd eftir hver áramót, skulu vextirnir færðir í hana, og skal þess þá nákvæmlega gætt, að upphæð innstæðufjár, að viðbættum vöxtum í viðskiptabókinni, beri saman við það sem innstæðubókin telur.

Finnist skekkja í vaxtareikningi, eftir að vextirnir hafa verið skráðir í innstæðubók, má eigi breyta hinni skráðu vaxtaupphæð, en leiðrétta skal skekkjuna þá er hún finnst.

### 15. gr.

Af fé því, sem sparisjóðurinn ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, sem menn óska, án uppsagnarfrests, þegar stjórn sjóðsins sér það fært, en heimta má að upphæðum frá 100 krónum til 500 kr. sé með viku fyrirvara sagt upp, og upphæðum þar yfir með tveggja mánaða fresti.

Án tveggja mánaða frests er eigi skylt að borga meira en 500 krónur á mánuði hverjum úr sömu viðskiptabók.

### 16. gr.

Aldrei má greiða neina upphæð af sparisjóðsinnstæðufé, nema því aðeins að viðskiptabókin sé sýnd og skal þá upphæðin jafnframt skráð í hana. Skulu starfsmenn sjóðsins gæta þess nákvæmlega, að þetta sé gert, og skulu í því skyni í hvert sinn bera greiðslu þá, sem skráð er í viðskiptabókina saman við fjárhæð þá, sem skráð er í bækur sjóðsins.

145 Ef sparisjóðurinn tekur við innlögum með þeim kjörum, að hægt sé að hefja innstæðuna með tékka, án þess að viðskiptabók sé sýnd, skal greinilega letrað á bókina, að hún sýni ekki ávallt rétta innstæðu og sé því ekki veðhæf.

Það er eigi á ábyrgð sparisjóðsins, þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fé það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því.

Þegar innlögum er veitt móttaka án þess að viðskiptabók sé sýnd, skal gefa sérstaka kvittun fyrir innlögum, og skal þess getið í kvittuninni, að hún gildi aðeins þangað til upphæðin verður rituð í viðskiptabók innstæðueiganda, en það skal gert næst þegar viðskiptabókin er sýnd í sparisjóðnum. Þess skal enn fremur getið á hlutaðeigandi reikningi í innstæðubók, um leið og greiðslan er skráð þar, að viðskiptabókin hafi eigi verið sýnd, en aðeins sérstök kvittun verið gefin. Við samannburð innstæðubókar og viðskiptabókar, þegar hún er sýnd næst á eftir, skal það svo athugað, að innlögin séu skráð í viðskiptabókina, en kvittun sé ógild orðin.

#### 17. gr.

Innstæðufé og vextir greiðast út úr sjóðnum í gjaldgengri mynt eða seðlum og til færast útborgunin í reikning eiganda í innstæðubókinni.

Greiðist innstæða að fullu, skal skila viðskiptabókinni aftur án endurgjalds, og glatast viðskiptabók, verður farið með hana eftir þar um gildandi lögum.

#### 18. gr.

Ef eigandi að innstæðufé eða erfingjar hans vitja ekki sjóðsins í 15 ár, til að taka við vöxtum eða segja upp höfuðstól, og eigi heldur innan 5 mánaða eftir áskorun í blaði því, sem flytur stjórnarvaldaauglýsingar, er öll innstæðan ásamt vöxtum orðin eign sparisjóðsins.

#### 19. gr.

Innstæðufé getur sparisjóðurinn sagt lausu með þriggja mánaða fresti. Skal annað hvort rita uppsögnina í sparisjóðsbókina, eða gefa út auglýsingu um hana, er sé birt í blaði því í Reykjavík, sem stjórnarvaldaauglýsingar skulu birtar í. Eftir gjalddaga eru engir vextir greiddir af því, sem uppsagt er.

#### 20. gr.

Ársarð allan af rekstri sparisjóðsins, að kostnaði og vöxtum frádregnum, skal leggja í varasjóð. Tjón, er sparisjóðurinn kann að verða fyrir, og ársarður eigi hrekkur til að greiða, skal greiða úr varasjóði, en eigi má greiða þaðan annað, nema því aðeins að varasjóður nemi að minnsta kosti 10% af sparisjóðsinnstæðufénu samanlögðu. — Þegar svo er komið hag varasjóðs getur stjórnarráðið samþykkt, eftir tillögum sparisjóðsstjórnarinnar, að verja megi fé úr sjóðnum til nýtsamlegra fyrirtækja í almenningsþarfir í héraðinu.

#### 21. gr.

Varasjóður sparisjóðsins skal vera í tryggum, auðseldum verðbréfum, eða inn eign hjá Landsbankanum. Þó er eigi skylt að koma meiru af varasjóði svo fyrir, en að nemi 5% af samanlögðu innstæðufé sjóðsins, eins og það var í árslok næst á undan. Nú ber svo við, að stjórn sparisjóðsins neyðist til að grípa til fjár þessa, vegna ófyrirsjáanlegra útborgana, og er henni þá skylt, svo fljótt sem verða má, að koma því í samt lag aftur.

## III. Um útlán.

145

11. júní

## 22. gr.

Eignir sjóðsins skal ávaxta:

- a. með því að kaupa ríkisskuldabréf eða önnur skuldabréf, sem álita má jafngóð;
- b. með því að lána fé til einstakra manna gegn áreiðanlegu fasteignaveði, í hæsta lagi 60% af virðingarverði því er lögskipaðir virðingarmenn meta, eða gegn sjálfskuldarábyrgð einstakra manna eða félaga. Sjálfskuldarábyrgðarlán úr sjóðnum til einstakra manna, má þó því aðeins veita til lengri tíma en eins árs, að þau séu afborgunarlán með árlegri afborgun, og sé láninu fullkomlega lokið innan 10 ára frá lánveitingunni;
- c. með því að kaupa víxla, sem sparisjóðsstjórnin álitur tryggja;
- d. á hvern annan hátt, er stjórn sjóðsins telur heppilegan.

## 23. gr.

Sparisjóðurinn áskilur sér forvexti af útlánunum. Vextir skulu ávallt greiddir eigi síðar en á gjalddaga, en bregðist það, greiði skuldunautur 1% árlega dráttarvexti um þann tíma, sem dregið hefur að borga fram yfir gjalddaga.

## 24. gr.

Aldrei má veita lán úr sjóðnum, nema meiri hluti sparisjóðsstjórnar sé því samþykkur og hafi ákveðið hámark lánsupphæðar.

Sparisjóðurinn skal, til þess að tryggja sé að hann geti fullnægt skyldum sínum um greiðslu á innlánsfé, eiga í sjóði, innstæðu í banka, sem ríkið ábyrgist, og í tryggum auðseljanlegum verðbréfum minnst  $\frac{1}{10}$  af innlánsfénu. Sjóður og banka-innstæða mega þó aldrei vera minna en 7% af innlánsfénu.

Komi það fyrir að stjórn sparisjóðsins neyðist til þess að grípa til þessa fjár, vegna ófyrirsjáanlegra útborgana, er henni skylt, svo fljótt sem verða má, að koma því í samt lag aftur. Sé það ekki gert innan tveggja mánaða, skal sparisjóðsstjórn tilkynna sparisjóðseftirlitinu það, sem í samráði við stjórnina ákveður, hvenær skuli í síðasta lagi búið að leiðrétta það.

Þegar verðbréf, er sparisjóðurinn kaupir, hljóða á handhafa, skal tafarlaust láta nafnskrá bréfin sem eign sparisjóðsins. Verðbréfaforða sjóðsins má því aðeins skerða, að meiri hluti sparisjóðsstjórnarinnar samþykki.

## 25. gr.

Án samþykkis allrar sparisjóðsstjórnarinnar má sparisjóðurinn ekki taka lán til annars en þess að fullnægja skuldbindingum sínum gagnvart innstæðueigendum. Aldrei má sparisjóðurinn taka lán, nema meiri hluti sparisjóðsstjórnar hafi ákveðið það.

Nú veðsetur sparisjóðurinn skuldabréf sín eða verðbréf sem handveð til tryggingar slíkum lánum, og skal þess þá nákvæmlega gætt, að jafnan sé í vörzlum sparisjóðsins fullgild skirteini frá lánveitanda fyrir geymslu veðsins. Skulu bækur sjóðsins einnig lióslega bera með sér hvar bréfin séu geymd og hver þau séu.

## 26. gr.

Eigi má sparisjóðurinn gefa út handhafaávisun á sjálfan sig

## IV. Um reikninga sparisjóðsins.

## 27. gr.

Reikningsár sparisjóðsins skal vera almanaksárið og skal ársreikningur hans ávallt vera saminn og lagður fram á skrifstofu sjóðsins fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert.

## 28. gr.

Ársreikningur skal þannig gerður, að af honum sjáist glöggst:

1. hversu mikið alls hefur verið greitt í sjóðinn og úr honum á árinu. Skal í því efni saminn reikningur yfir allar innborganir í sjóðinn og útborganir úr honum og sé þar í greint hver sjóðforðinn hafi verið í ársbyrjun og hver í árslok;
2. hverjar tekjur hann hafi haft af starfi sínu á árinu, og hver útgjöld hans hafi verið, einnig skal tilgreina tap það, er hann kann að hafa beðið á árinu. Skal í þessu skyni semja reikning yfir rekstur sjóðsins;
3. hverjar séu eignir sjóðsins í árslokin og hverjar skuldir eða skuldbindingar hvíli á honum. Til þess að þetta sjáist sem gleggst, skal semja nákvæman efnahagsreikning fyrir sjóðinn eins og hagur hans stóð í árslok.

## 29. gr.

Semja skal við árslok sundurliðaða skrá yfir inneign allra innstæðueigenda að meðtöldum vöxtum. Skal tala innstæðueigenda (viðskiptabóka) nákvæmlega sjást af skrá þessari. Einnig skal semja sundurliðaða skrá yfir öll þau lán, er sjóðurinn á útistandandi, bæði fasteignaveðslán, sjálfskuldarábyrgðarlán og handveðslán. Skal semja sérstaka skrá yfir hvern flokk lánanna.

Skrár þessar skulu bera með sér, fyrir hvaða tímabil vextir eru greiddir af hverju einstöku láni, svo að glöggst sjáist, hversu mikið er greitt fyrirfram af vöxtum, og eins af hverjum vextir eru vangoldnir.

Enn fremur skal semja sundurliðaða skrá yfir vixla þá, er sparisjóðurinn kann að eiga í árslok og eigi eru innleystir.

Gjaldldagi vixlanna sé tilgreindur á skránni. Skal sjást á skránni hvernig vixla réttar hafi verið gætt.

Á öllum þessum skráum skal geta nafns hvers innstæðueigenda eða lántakanda, svo og einkennistölu.

Loks skal semja sundurliðaða skrá yfir allar aðrar eignir sjóðsins, svo og yfir skuldir þær, sem hann er í við aðra.

## 30. gr.

Skýlt er sparisjóðnum að hafa reikninga sína jafnan í því formi, er fyrirmyndir stjórnnarráðsins sýna.

## V. Um endurskoðun.

## 31. gr.

Til að rannsaka reikninga sjóðsins og bókfærslu alla, skal velja tvo endurskoðunarmenn, skulu þeir kosnir af sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu til eins árs í senn. Endurkjósa má endurskoðunarmenn. Kjósa skal tvo menn til vara og ganga þeir í stað aðalmanna í forföllum þeirra.

## 32. gr.

Tilkynna skal sparisjóðæftirlitinu hverjir séu kosnir endurskoðendur sparisjóðsins.

## 33. gr.

145

Skýlt er endurskoðendum að rannsaka sjóðforða sparisjóðsins eigi sjaldnar en einu sinni á ári, og verðbréfaeign hans að minnsta kosti missirislega. Endurskoðendur eiga frjálsan aðgang að öllum bókum, verðbréfum og öðrum skjölum og verðmætum sjóðsins, hvenær sem þeim þykir henta, til eftirlits, hvort heldur eru báðir í einu eða hvor um sig.

11. júní

## 34. gr.

Endurskoðendum er skýlt að hafa nákvæmt eftirlit með allri bókfærslu sparisjóðsins og gefa gætur að því að þar sé allt í reglu, og að gætt sé allra fyrirmæla, er þar um gilda. Ber þeim gaumgæfilega að rannsaka, að allar greiðslur í sjóðinn og úr honum séu rétt færðar í bókum sparisjóðsins. Skulu þeir benda á ef eitthvað er athugasvert, svo að úr verði tafarlaust bætt.

## 35. gr.

Ársreikning sparisjóðsins skulu endurskoðendur rannsaka, þegar eftir að hann er saminn, og skulu þeir hafa lokið starfi sínu fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert. Rita þeir síðan á reikninginn vottorð sitt um, að endurskoðun reikningsins sé lokið. Reikningurinn með athugasemdum endurskoðenda, skal lagður fyrir aðalfund til úrskurðar.

## 36. gr.

Verði ágreiningur milli endurskoðenda um einhver þau atriði, er tilhögun á reikningsfærslu sparisjóðsins eða bókfærslu hans snertir, og þeir koma sér eigi saman, skulu endurskoðendur leggja málið fyrir sparisjóðseftirlitið til úrskurðar.

Eins skal farið að ef endurskoðendur komast að raun um, að rekstur sjóðsins sé ekki að öllu leyti lögmætur og í fullu samræmi við lög nr. 69 27. júní 1941, um sparisjóði, svo og reglugerð þessa og önnur gildandi fyrirmæli, og stjórn sjóðsins bætir eigi tafarlaust úr því sem ábótavant er.

## 37. gr.

Aðalfundur ákveður þóknun handa endurskoðendum fyrir starf þeirra.

Samþykkt þessi staðfestist hér með.

*Viðskiptamálaráðuneytið, 11. júní 1943.*

**Björn Ólafsson.**

*Torfi Jóhannsson.*

## REGLUGERÐ

146

um skömmtnun á hjólbörðum og slöngum til bifreiða.

19. júní

Samkvæmt heimild í lögum nr. 37, 12. júní 1939, og lögum nr. 59 7. maí 1940, um breyting á þeim lögum, um heimild fyrir ríkisstjórnina til ýmislegra ráðstafana vegna yfirvofandi styrjalda í Norðurálfu, er hér með sett eftirfarandi reglugerð:

## 1. gr.

Enginn má selja bifreiðagúmmi (hjólbörða eða slöngur) nema þeir, er viðskiptaráð hefur löggilt til þess.